

نشست خبری

سخنگوی وزارت امور خارجه

از سفر وزیر خیر داد،

امیر عبداللهیان، مسافر مسکو

نسل فردا/گروه ایران

news@naslefarda.net

سخنگوی وزارت امور خارجه گفت: حسین امیرعبداللهیان وزیر امور خارجه به مسکو می‌رود. سعید خطیب‌زاده سخنگوی وزارت‌امور خارجه در نشست خبری هفتگی خود با اشاره به درخواست‌های جدید آمریکا در مذاکرات وین، گفت: علت بازگشت مذاکره‌کنندگان به پایتخت‌ها، یک تنفس و توقف کوتاه است. برخی از بن‌بست یا اتمام مذاکرات نام بردند که توضیح داده شد این توقف تنفسی به درخواست هماهنگ‌کننده کمیسیون مشترک و هماهنگ‌کننده برجام بوده‌است.

سخنگوی وزارت امور خارجه گفت: فرو کاستن آنچه که در وین اتفاق می‌افتد به یک یا دو عامل، روشن‌کننده وضعیت نیست. چند موضوع کلی و البته محدود باقی مانده که تصمیمات آن باید در واشنگتن اتخاذ شود.

منتظر پاسخ آمریکا هستیم

وی با بیان اینکه ما در نقطه‌ای قرار داریم که به وین بر می‌گردیم و دور نهایی و رسیدن به یک توافق خوب و پایدار را بر گزار می‌کنیم، گفت: الان منتظر پاسخ آمریکا هستیم. البته رایزنی‌ها در سطوح مختلف ادامه دارد و وزرای امور خارجه کشورها مدام با هم در ارتباط هستند و مذاکره کنندگان ارشد نیز با هم در ارتباط هستند. سخنگوی دستگاه سیاست خارجی اضافه کرد:

آقای امیر عبداللهیان عازم مسکو هستند.

خطیب‌زاده تصریح کرد: آنچه که برای ما در این مسیر چراغ راهنما و چارچوب حرکت خواهد بود، منافع ملت بزرگ ایران است. این منافع، چارچوب‌های مذاکرات و توافق خوب نهایی را مشخص می‌کند.

علت توقف مذاکرات ایران و عربستان

وی در تشریح علت توقف مذاکرات ایران و عربستان، گفت: تاریخی توسط دوستان ما در عراق برای گفت‌وگوهای دور پنجم میان ایران و عربستان سعودی اعلام شده بود، اما این تاریخ هنوز قطعی نیست. به محض اینکه این تاریخ قطعی شود، اعلام می‌کنم.

سخنگوی وزارت امور خارجه درباره سکوت مجامع بین‌المللی در برابر اعلام‌های عربستان و اعتراض به وضعیت ادعایی حقوق بشر در ایران گفت: به‌رغم تعاملات بسیار مثبتی که بین جمهوری اسلامی ایران و کسیر عالی طی چند ماه گذشته انجام شده است، بیان این ادعاهای بی‌اساس در اظهارات ایسانن نه تنها سازنده نیست، بلکه مخرب تلقی می‌شود.

اشرف اقبال مللی اطلاعاتی به نقاط حضور رژیم صهیونیستی

وی بیان داشت: انتظار جمهوری اسلامی ایران از دولت مرکزی عراق این است که یکبار برای همیشه به این وضعیت پایان دهد و اجازه سوءاستفاده از مرزهای خود را ندهد. رژیم اشغالگر قدس باید بداند ما اشرف کامل اطلاعاتی به تک‌تک نقاطی که در آن حضور دارند، داریم. اگر امروز به صورت آشکار بیان می‌شود برای این است که پیام دقیق‌تری را دریافت کنند.

خطیب‌زاده در پاسخ به این سؤال که با توجه به فرسایشی شدن مذاکرات تا چه زمانی باید منتظر بی عملی آمریکا در برجام بمانیم، گفت: ما دو مسیر را در دولت آقای رئیسی پیگیری کردیم.

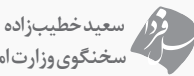
دولت رئیسی کشور را معطل مذاکرات وین نکرد

وی بیان کرد: مسیر اول مسیر خنثی‌سازی تحریم‌هاست. هیچ چیزی در دولت آیتاله رئیسی معطل‌گفت‌وگوها در وین نبوده و نیست و نخواهد بود. بنابراین این موضوع را برای همه عزیزان می‌گویم که همه برنامه‌ها، اقدامات و طرحی‌ها در وزارت‌خانه‌های مختلف مبتنی بر نیازهای اولیه مملکت، اقتصاد مقاومتی، تاب‌آوری کشور طراحی شده‌است.

سخنگوی وزارت امور خارجه با اشاره به پیگیری مسیر دوم گفت: این وزارت‌خانه در مسیر اول مسئولیت‌های بسیاری در اقتصاد مقاومتی دارد اما مسیر دومی را که پیگیری می‌کند و مجری و مسئول پیگیری آن است مسیر رفع تحریم‌هاست. خطیب‌زاده یادآور شد: مادامی که ما امید به این داشته باشیم که حقوق ملت در چارچوب خطوط قرمز تعیین شده و مصالحی که اندیشیده شده حفظ خواهد شد در وین هستیم برای اینکه مسیر رفع تحریم‌ها را به سرانجام در دست آن برسانیم اما هیچ چیزی را معطل وین نخواهیم کرد.

اوراسیا تحمل جنگ‌های بزرگ‌تر و گسترش یافته‌تر را ندارد

سخنگوی دستگاه دیپلماسی در تشریح برنامه‌های سفر وزیر امور خارجه به مسکو گفت: در این سفر در خصوص دو سه موضوع مشخص دو جنبه و با محوریت تحولات در وین رایزنی‌هایی را با همتای خود داشته باشد، یکی از موضوعاتی که در این سفر مورد بحث و بررسی قرار خواهد گرفت، کمک ایران برای تحولات در اوکراین است و همه باید مسئولانه کمک کنند تا این جنگ به مناطق دیگر سرریز نکند. اوراسیا تحمل جنگ‌های بزرگ‌تر و گسترش یافته‌تری را ندارد.

سعید خطیب‌زاده سخنگوی وزارت امور خارجه

برای حفظ کشورمان از هیچ تلاشی دست برنمی‌داریم؛

بعضی‌ها هیچ وقت از قدرت ایران غافل نشوند

این روزها پرسش‌های متعددی در مورد سیاست‌ایران در مواجهه با تحولات نظامی میان روسیه و اوکراین مطرح است. در این خصوص بد نیست چند نکته بسیار مهم یادآوری شود:
۱- سیاست ایران در جریانات فعلی میان دو کشور روسیه و اوکراین،

سفر

سامان سفالگر / گروه سیاست

Saman_sofalgar@yahoo.com

در نخستین ساعات روز یکشنبه ۲۲ اسفندماه (سال ۱۰۲۰ بامداد)، سپاه پاسداران انقلاب اسلامی با شلیک ۱۲ موشک نقطه زن، آنچه «مرکز راهبردی توطئه و شرارت صهیونیست‌ها» در اقلیم کردستان عراق (و شهر اربیل) نام برده را هدف قرار داد. در ابتدا گمانه‌زنی‌های مختلفی در مورد مبدأ و نیروی اصلی حال سپاه پاسداران در بیانیه‌ای رسمی، مسئولیت این اقدام را پذیرفت و تأکید کرد که این حمله به تلافی از جنایات اخیر صهیونیست‌ها علیه کشورهای صورت گرفته است. اندکی قبل، رژیم صهیونیستی در جریان حملات خود

به خاک سوریه موجب شهادت دو تن از اعضای سپاه پاسداران شده بود. در همان زمان، سپاه تأکید کرده بود که «صهیونیست‌ها تاوان این اقدام خود را خواهند داد». مسئله‌ای که موجب شده بسیاری از ناظران و تحلیل‌گران، این حمله سپاه را به نوعی مرتبط با انتقام‌جویی این نهاد و پاسخی محکم به اقدامات غیرسازنده و تروریستی صهیونیست‌ها علیه کشورهای ازبایی

بماند. با این حال، این‌طور به نظر می‌رسد که حمله موشکی سپاه به اربیل و لانه جاسوسی و اطلاعاتی موساد، چند پیام و هدف اصلی را دنبال کرده است. اولاً، این حمله به‌طور خاص بار دیگر به دنبال ایجاد بازدارندگی در برابر صهیونیست‌ها و رویه‌های غیرسازنده آن‌ها علیه کشورهای در معادلات منطقه‌ای است. ایران عملاً

با این اقدام خود نشان داد که اقدامات جنایتکارانه صهیونیست‌ها علیه خود را بی‌پاسخ نمی‌گذارد و در زمان مناسبی که خود تعیین می‌کند، پاسخی محکم را به آن‌ها خواهد داد. مسئله‌ای که در نوع خود می‌تواند هزینه‌های سنگینی را به طرف صهیونیست وارد کند.

دوم، حمله موشکی اخیر سپاه به اربیل همزمان یادوروداد مهم دیگر اتفاق افتاد. اولاً، ایران به‌صورت یکجانبه گفت‌وگوهای صهیونیست‌ها را به حالت تعلیق درآورد و از

سوی دیگر، وزیر خارجه قطر پس از رایزنی‌های خود با مقام‌های کشورهای در مورد به ویژه معادله برجام و پیام‌های

کاملاً مستقل و بر اساس سیاست خارجی است چراکه ما مخالف با جنگ و بلعیدن جهان توسط آمریکا و ناتو هستیم. صحبت با طرف‌های درگیر و توجه به واقعیات موجود در عرصه بین‌الملل توسط ایران هم انجام شده و یقیناً جمهوری اسلامی در موضعی مستقل، به دور از هیجان و مبتنی بر منافع ملی خود، از یکسو جنگ را راه‌حل هیچ بحرانی نمی‌داند و از سوی دیگر ماجراجویی

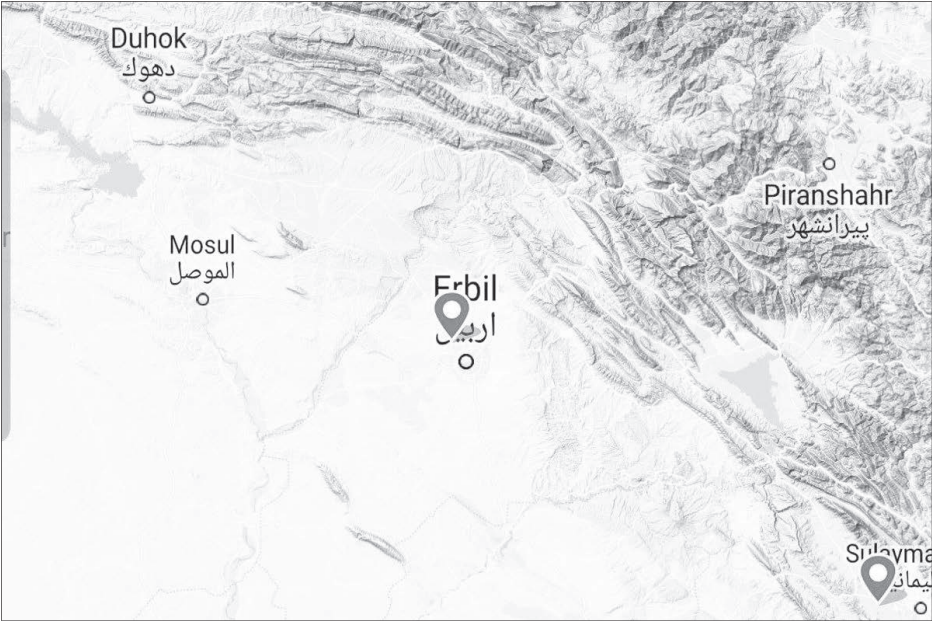
در مرزهای حساس را مُحَرک بحران کنونی ارزیابی می‌کند. تأکید ایران بر برقراری آتش‌بس و تمرکز بر راه‌حل سیاسی و دموکراتیک است.

۲- مطمئناً ما اقبال هیچ کشوری نیستیم و به اندازه کافی قوی و قدرتمند هستیم و برای حفظ منافع ملی و استقلال و تمامیت کشورمان از هیچ تلاشی دست برنمی‌داریم و کواتهی صورت نخواهد گرفت. بنابراین بعضی‌ها هیچ وقت از قدرت ایران غافل نشوند.

۳- به هر حال نظام بین‌المللی به ویژه پس از فروپاشی شوروی در

بازخوانی حمله موشکی سپاه پاسداران به لانه جاسوسی موساد در اربیل؛

موشک‌های ایرانی حامل پیام به غرب و شرق

معادله برجام را سال کرده، عازم روسیه شد تا با مقام‌های این کشور نیز در مورد معادله برجام صحبت کند. معادله‌ای که

به ویژه با آغاز جنگ اوکراین و طرح برخی درخواست‌های جدید از سوی روس‌ها (مبنی بر اینکه آمریکا باید تضمین دهد که تجارت روسیه با ایران در عصر پس از لغو تحریم‌ها علیه این کشور، از تحریم‌های غرب مصون خواهد ماند)، تا حد زیادی دچار رکود و سکون شده و حتی برخی از رسانه‌های بین‌المللی نظیر نشریه «پولیتیکو» از به خطر افتادن کلیت مذاکرات وین و تلاش‌های دیپلماتیک در چارچوب آن جهت احیای برجام خبر می‌دهند. در این راستا، سه رویداد ذکر

خط قرمز نیروهای مسلح ایران، امنیت ملی این کشور است و نادیده انگاشتن این مسئله از سوی بازیگران منطقه‌ای، آن‌ها را با چالش‌هایی اساسی روبه‌رو خواهد کرد

احتمالی که از سویی آمریکا برای ایران در رابطه با مذاکرات وین و سرنوشت

تحلیل

تحلیل گر بین‌المللی مطرح کرد،

احیای برجام و ادامه مذاکرات بدون طرف روس!

جاوید قریان اوغلی در تحلیل خود از تماس تلفنی وزیر خارجه قطر با حسین امیرعبداللهیان و آنتونی بلینکن و همچنین سفری که به روسیه خواهد داشت، گفت: این فعالیت‌های قطر به‌طور قطع در راستای شکستن قطعی است که در مذاکرات وین، به واسطه شرط روسیه ایجاد شده‌است؛ ولی اینکه تا چه حد در این مسئله موفق خواهد بود، موضوع دیگری است. روسیه اکنون در شرایطی قرار دارد که به دنبال این است که تأثیر تحریم‌ها را کاهش دهد و راهی برای دور زدن تحریم‌ها، در بچوجه جنگ، پیدا کند.

وی تأکید کرد: روسیه تمایلی ندارد که دست از این شرط بردارد مگر اینکه اتفاقی رخ دهد و آن رخداد، این است که روس‌ها احساس کنند ادامه جنگ اوکراین به ضررشان است و به دنبال راهی باشند برای خروج از باتلاقی که در آن گرفتار شده‌اند. در این صورت است که میانی‌های منطقه‌ای یا بین‌المللی، می‌تواند راه گریزی را در مقابل پوتین قرار دهد. این تحلیل‌گر مسائل بین‌الملل افزود: اگر فکر کنیم روس‌ها فقط به دلیل اینکه بن‌بست مذاکرات شکسته شود دست از شرط‌شان برمی‌دارند، به باور من این اتفاق نخواهد افتاد، مگر در ازای گرفتن امتیاز بزرگ از غرب در مورد تحریم‌ها یا از میانی‌ها برای ارائه یک یکجی که روسیه را بیشتر در این باتلاق فرو نبرد، در این صورت است که روسیه رضایت خواهد داد. دلیل این امر هم روشن است؛ روس‌ها احساس می‌کنند که اگر الان این شرط را ننگارند و توافق به نتیجه برسد، نفت ایران وارد بازار خواهد شد. ایران حدود ۲۰۰ میلیون بشکه در روی آب‌ها و به‌صورت ذخیره دارد که به دلیل تحریم‌ها نتوانسته آن‌ها را بفروشد. حال اگر این‌ها روانه بازار شوند، تأثیر حداقل ۱۵۰۱۰ درصدی بر قیمت نفت دارد که الان روس‌ها به شدت به پوشش نیاز دارند؛ بنابراین از نظر پوتین رها کردن ایران برای رسیدن به توافق، به نفع و به صلاح روسیه نیست.

قریان اوغلی در پاسخ به این پرسش که با توجه به اظهارات یک مقام ارشد آمریکایی، مبنی بر اینکه «اگر کلین‌از خواسته‌های دقیقه‌نودی خود عقب‌نشینند، واشنگتن تلاش می‌کند به توافقی جایگزین بدون وجود روسیه، دست پیدا کند»، اساساً چنین اتفاقی ممکن است یا خیر، گفت: این دو مسئله را باید از هم جدا کرد. اول باید بررسی کرد که آیا جایگزینی برای روسیه وجود دارد یا خیر، که به نظر می‌آید پاسخ این سؤال منفی است. علت این است که سازمان کار ۵۰۱ به گونه‌ای است که کمیسیون مشترکی که در برجام پیش‌بینی شده، نیازمند اجماع است. اجماع هم یعنی تمام پنج کشور عضو شورای امنیت به علاوه آلمان که عضو غیردائم است، باید با هر پیشنهادی موافقت کند که روسیه قاعداً مخالفت خواهد کرد و آن اجماع حاصل نمی‌شود.

حال تغییر است و زمینه جنگ امروز اوکراین و روسیه از سه دهه گذشته فراهم شده‌بود، اما شلیکش تازه انجام گرفته‌است.

۴- به هر ترتیب توصیه ما به طرف‌های درگیری، انجام مذاکره و توقف درگیری‌ها و آتش‌بس به منظور حل و فصل سیاسی بحران ایجاد شده است. ضمن اینکه ضرورت رعایت حقوق بین‌الملل و حقوق بشردوستانه در درگیری‌های نظامی را مجدداً یادآوری می‌کنیم. ایران جنگ را راه‌حل هیچ بحرانی نمی‌داند چون به عنوان کشوری که هشت سال طعم زهرآلود جنگ را چشیده، بیش از هر کشور دیگری متوجه تبعات و نگران و دغدغه‌مند مردم است.

سرمقاله

ادامه از صفحه یک ...

با غرب مشروعیت خود را نیز احیا کند. در این راستا هفته پیش رسانه‌های آمریکایی از سفر هیئتی بلند پایه از این کشور به ونزوئلا خبر دادند، هیئتی که هدف اصلی اش بازگرداندن ونزوئلا به بازار انرژی جهان گزارش شد. البته در این مذاکرات طرفین خواسته‌های حداکثری خود را مطرح کردند که این امر منعکس کننده تنش‌های طولانی مدت میان واشنگتن و یکی از دشمنان ایدئولوژیک آن بود. مقامات آمریکایی در راستای هرگونه توافقی برای تسهیل تحریم‌های تجارت نفت ونزوئلا، از این کشور خواستند حداقل بخشی از صادرات نفت خود را به آمریکا ارسال کند. این اقدام می‌تواند ابتدا به نفع شرکت‌هایی مانند «شورون» باشد که برای دریافت مجوزها و تمدید مجوزها برای تجارت یا مبادله نفت ونزوئلا تلاش کرده‌اند. ضمن اینکه واشنگتن در این مذاکرات درصد ارزبایی چشم‌انداز فاصله گرفتن مادورو از متحد خود یعنی پوتین بود همچنین خواستار انتخابات ریاست جمهوری آزاد و آزادی شهروندان آمریکایی زندانی در ونزوئلا شد؛ در حالی که مادورو خواستار رفع گسترده تحریم‌های ونزوئلا از جانب آمریکا بود. در این راستا برخی تحلیل‌گران آمریکایی به دولت‌مردانشان پیشنهاد کرده‌اند که کاهش تحریم‌ها علیه ونزوئلا می‌تواند منبع جایگزینی برای تأمین انرژی جهانی باشد اما منتقدان می‌گویند نباید اجازه داد مادورو بدون تغییر رفتارش از قضیه صادرات نفت سود برد.

نفت ونزوئلا کافی نیست

فکارت‌شناسان خوش‌بینی کمی نسبت به افزایش میزان صادرات ونزوئلا دارند؛ چراکه نیاز میرم به دک‌ل‌های حفاری و سرمایه‌هنگت دارد که این مانع از افزایش تولید بیشتر می‌شود و سقفی برای آن تعیین می‌کند؛ تولیدی که در حال نزدیک شدن به نهایت ظرفیتش است. ونزوئلا نهایتاً می‌تواند یک میلیون بشکه در روز نفت تولید کند که این در مقایسه با روسیه که یازده میلیون بشکه در روز تولید و هفت میلیون آن را صادر می‌کند، بسیار کم‌است. شاید نفت ونزوئلا بتواند بازار آمریکا را نجات دهد اما بحران بازار انرژی جهان را حل نمی‌کند و تنها بازارهای آمریکا را نجات می‌دهد. به عبارت دیگر ونزوئلا

به هیچ وجه کمکی به جلوگیری از افزایش قیمت نفت نخواهد کرد.اگر ایالات متحده خرید نفت روسیه را تعلیق کند ونزوئلا به مقدار کمی می‌تواند مشکل برخی از پالایشگاه‌های آمریکا در خلیج مکزیک را حل کند که در حال حاضر از نفت روسیه استفاده می‌کنند.اما مسئله صرفاً عرضه نفت نفت است. اگر نفت خام ونزوئلا نباشد این مشکل با نفت خام دیگری حل می‌شود. در آخر اینکه قیمت نفت و بنزین در ایالات متحده بر اساس بازارهای بین‌المللی تعیین می‌شود، نه آنچه ونزوئلا صادر می‌کند.

روسیه در ونزوئلا نفوذ گسترده‌ای دارد

نگرانی دیگر واشنگتن نزدیکی بیش از حد دولت‌های روسیه و ونزوئلاست که باعث شده در مقطع کنونی کاخ سفید از سیاست‌های فشار حداکثری خود عقب‌نشینند و فضای روابط با این کشور مهم منطقه آمریکای لاتین را به سمتی دیگر هدایت کند. گسترزدگی روابط روسیه و ونزوئلا جایی است که بدانیم در هفته اول تاجوز روسیه به اوکراین، پوتین با مادورو تماس تلفنی گرفت و رئیس‌جمهور ونزوئلا از حمله روسیه به اوکراین حمایت کرد و ناتو را مقصر بحران دانست. ریشه روابط ونزوئلا و روسیه به سال ۲۰۱۹ برمی‌گردد یعنی زمانی که مادورو در انتخابات قانونی این کشور به پیروزی رسید و آمریکا در کارزاری همه جانبه سعی در ایجاد تغییرات اساسی در ونزوئلا داشت و در این بین حتی برای دستگیری برخی مقامات بلند پایه این کشور جایزه نیز تعیین کرد. در ادامه شرکت‌های آمریکایی از فروش تجهیزات و مواد پالایشگاهی مورد نیاز به ونزوئلا امتناع کردند و واشنگتن بیش از هفت میلیارد از دارایی‌های شرکت‌های زیر مجموعه شرکت ملی نفت ونزوئلا را نیز مسدود کرد. در همین مقطع کشور روسیه و چین برای حمایت از دولت ونزوئلا وارد عمل شدند. اکنون بخش مهمی از نگرانی آمریکایی‌ها، همکاری شرکت‌های روسی با شرکت ملی نفت ونزوئلاست. در واقع آمریکا با تحریم‌های گاه و بیگاه علیه ونزوئلا چند جهت خود را درگیر کرد: اول بازار خوب ونزوئلا را از دست داد؛ دوم فرصت مناسبی برای حضور شرکت‌های نفتی روسی و استفاده از ظرفیت خالی شده را فراهم کرد؛ سوم به نفوذ روسیه در منطقه کارآنیب کمک کرد.